காஞ்சீபுரம்

சரவணதேசிகர்

அருளிச்செய்த

வீட்டுநெறியுண்மை.

ஒருபாவுண்மையுபதேசம்.

பஞ்சாக்கரவநுபூதி.

உபதேசசித்தாந்தம்.

முத்திமுடிவு.

ஒருபாவொருபஃது.

இவை

கனம்பொருந்திய வித்துவான்களாகிய

திரு. விசாகப்பெருமாளையர்.

திரு. சரவணப்பெருமாளையர்.

கற். குமாரசுவாமி கவிராயர்.

இவர்களால்

பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சிறப்புப் பாயிரம்.

காமரு நலஞ்செறி கல்வியுஞ் செல்
வமு—மாமிரு பொருளுமிக் கமைந்
தொளிர் காஞ்சியி—லெங்குந் தம
து சீர் செய்திய வறம் வளர்—செங்கு
ந்தர்குலத் திடைத் திருத்தக வுதித்
தோன்—றிருவாவடு துறைச் சிவஞா
னதேசிக—னருளாலொரு மொழி—
யரும்பொரு ளறிந்தோன்— புகலு
மத்தேசிகன் பொற்பத முடிபுனைந்
— தகமகிழ் கச்சியப்பவாரியனாற் —
பதிபசுபாசப் பண்பினைத் தெளிந்
தோன்— றுதி பெறு சிறப் பொடு
சுவர்க்கபுரத் துறை— தவப்பிரகாசு
சற்குருவருளா—லுவப்புறு பஞ்சாக்
கரநிலையுணர்ந்தோன்—றிருப்போ
ரூர்வருசிதம்பர தேவன்— றரப்பெ
றுமுத்தி முடிவு தேர் தவத் தோன்
—மானந் தனமண மல்குமக் காஞ்சி
யி—லானந்தருத் திரோ சற்காலயஞ்
செய்— தக்கச்சியப்ப வையனு லணி
வளந் — தொக்கவண் டுவிடு தூதும்
பதிற்றுப்—பத்தந்தாதியும் பகர் க
ழிநெடிலும்—புத்தமிழ் தெனச்சுவை
யுறப்புகல் வித்தோன்—வலைத்தலை

சிறப்புப் பாயிரம்.

மானென்ன மாழாந் திடுமெவ்வின் — ய லைத் தலைச்செயும்பவ வரந்தைதீர்தர —வுன்னருந் தத்துவ வுணர்வுதந்தரு ண்டோன்— பன்னுசீர்ச்சரவண பல தேசிகன்சீர்—செறி தருவீட்டு நெறி யுண்மையுமுயர்—வண்மைசேரொரு பாவண்மை யுபதேசமுந் — துரிசறு பஞ்சாக்கரவநுபூதியு—மாசறு நயவு பதேசசித்தாந்தமுஞ்—சித்து நிலைத ரு முத்திமுடிவுங் — கருவேரறச்செ யு மொருபா வொருபதுந்—தன்ன நுபவத்திற் - சார—வுன்னுமிப் புவி யினோருயவருளினனே.

வாக்கு மனக் கெட்டாத வான் பொருளே யென்பவந்தை— நீக்கிய ருள் சுரக்கவே நினைந்து —பார்க்கு ட்—சரவணனென் றோர்நாமந் தா ங்கிவந் துவிட்டை—விரவு மருளால் விளக்கிற்றால்.

இப் பாயிரம் இந்நூ லாசிரியர் மாணாக்கரும்—ர. மணியப்ப முதலி யார் குமாரருமாகிய கச்சபாலய மு தலியார் செய்தனவென்றறிக.

வீட்டுநெறி யுண்மை.

காட்டு நெறி விகடசக்ர கணபதி
தாள்தியருளேகம்புவாண — நீட்
ருட் டாள் காமக்கோட்டத் துமை
தன்னிலங்கொளித்தா ளெழிற்குமா
ர — கோட்டுறை குமரனற்று ணை
ந்திமத்ற்குரவர் பொற்றாள் குழை
ந்து போற்றி — வீட்டுநெறியுண்மை
யினை விளம்புவனிங் கவசருளின்
விளக்கங்கொண்டே. இதுவழிபடு
தெய்வ வணக்கம். குருவே துணை.

பொன்னடி புவியிற்றேயப் பொ
லிதரு மழமான்பால — மன்னுலோக
நங்கரந்து வளங்கெழு துறைசை மே
வி — யென்னையாள் கச்சியப்ப வெ
ழிற்குரு நாதா வென்னுட் — டுன்னு
பாசங்கணீக்கித் துயரில்வீ டருள்
செய்வாயே.......................... க.

என்றடி பணிந்து வாழ்த்தி யிரந்
துளமுருகி யேத்து — நன்றியில் பா
வியேற்கு நலனுற வருட்கண் சாத்
தித் — துன்று பாசங்கள் போக்கித்
துயரில்வீ டடையு மாறு — வென்றி
கொள்கருணை தன்னால் விளங்குற வ
ருளிச் செய்தான்.................... உ.

தத்துவந் தெரிந்து நீக்கித் தனிம
லங் கண்டு போக்கி—யொத் திடு மு
வினுணர்ந் தங் குணர்த்துபே ரரு
ளைநோக்கி—சுத்தமா மருளிற் போ
தந் தோன்றிடா தடக்கிற் றென்று
—மெய்த்தபே ரின்பமேயாய் மேவு
நீயதுவீ டென்றே ௩

கருவியு மலமுங் கண்டு கழற்றிடு
மாறுமே லு—மருவுயி ரருளுங் கண்
டு வயங்குணர் வடங்குமாறும்—பெ
ருகுபேரின்ப மேயாய்ப் பிறங்குவீ
டையுமாறுந்—தெரிதர வருளவே
ணடுந் தேசிகனைத் தெரித்தான். ௪

சேர்ந்த தத்துவங்க ளெல்லாந்
தெரிந்திடா வுவினயவற்றை—யோ
ர்ந்தறிந் திடுவைநீயே யாதலா லுண
க்குவேறாய்ச் — சார்ந்திடுஞ் சடமே
யென்னத் தனித் தனிக்கண்டி யெல்
லாந்—தீர்ந்துவினை விட்டுநீங்கிச் சே
ர்ந்திடா தகன்று போமே.... ௫

கருவியைச் சடமென்றோர்ந்து க
ழன்றதின் வடிவேதென்னப்—பெரு
குபே ரிருளேயன்றிப் பிறிதெவனைக்
காணே னென்று—யரியமைக் குழம்

புபோல வநாதிதொட்டின்றுகாறு
—மருவிநின் றுவனைமறைத்த மலம
துகாண்டிநீயே.................. ௬

என்னையான் காணேன் கண்டே
னிருண்மல மென்றாய் கண்ட—நின்
னுருவறிவே யன்றோ நீடுமவ் வறிவா
ய் நின்றோ ற—பின்னையும் மலத்தைப்
பார்நீ பிரிந்துபோ மவனைவிட்டின்
றோ ற—மன்னுபே ரொளியின் முன்
னர் மருவிடா விருளே போல.. ௭

செறிந்திடு மிருளே யாய் முன் செ
றிந்தவனை தெரிக்க நின்னை—யறிந்தி
டு மறிவே யாய்ப்பின் னமைந்தவனை
யாதலாலே—பிறிந்திடு மிருளு மல்
லபினையறி யறிவுமல்ல—மறிந்தி
டையிரண்டலாமல் வதிந்ததுன்வடி
வுங்காண்டி..................... ௮

முன்னைநீ மலமென் றோராய் மொ
ழிந்திட வதவனைக் கண்டாய்—பின்
னுநீ யறிவென்றோ ராய் பேசிய பி
ன்புணர்ந்தா—யுன்னது சுயாவமீ
தே துவனையறி வுருவென் றோரா—ம
ன்னுநிற் குள்ளாய் நின்று வயக்கிய
தருளென் றோரோ............... ௯

விழியொளி கதிருதிக்கின் விளங்
குழக்கதிரோயாயவ் — விழியொளிய
டங்கிநிற்கும் விமிதம்போற்சதசத்
தென்ன — மொழி தரு முன துட்
டோன்றி முழுக்துபே ருளே யா
கி — மொழியுமுன் றனது போத மு
வளைத்திடா தடங்கு மன்றே... ௰.

அருளிலுன் போத நீங்கி யசை
வறநிற்றலாலே — பெருகுபே ரின்
ப வெள்ளம் பிறங்கிடு மதனுண் மூழ்
கி — விரிதரு ஞாந ஞேயம் விளங்கு
று ஞாதாவென்ன — வுரை தருமவைக
ணீங்கி யொன்றுபட் டுறைதல் வீ
டே............................. ௰க.

என்றறவனைத் தெரித்தவாசான் ற
வனையெணக்கைய மின்றி — யின்றுநீ
யுரைத்த வெல்லா மநுபவ மான வி
ட்புற் — றுன்றுபே ரின்ப வெள்
ளந் துவளந்து முப்புடியு நீங்கி —
யொன்றுபட்டுறைய வென்றற் கு
பாயமே தருள்வாயென்ன... ௰உ.

மங்கையோர் விடவனக் கூடின்
மருவுறுதானு மின்பந் — தங்குறக்
கூட்டும் பாங்கி தானு நாயகனு மீ

ன்றிப் — பொங்கிடுஞ் சுகம் போ லி
ன்பம் புணருந் தானு நின்வினை — யங்
குணர்த் தறிவு மின்பு மகன் றகலா
து போகம்.................. ௰௩.

பானுவின் மூழ்குங் கண்டான் பா
ரிலொன் றறியா தாகித் — நானது
வாயே நின்று தவினையிழந் திருத்தல்
போல — மோந வாநந்த வெள்ளமூ
ழ்குநீ யதுவேயாகி — நீ நிவினை யிழத்
தியீதே மூப்புழி நீங்குபாயம் ௰௪.

என் றருள் செய்தான் கேட்டங்கி
டைவிடா தைதச்சிந்தித்து — நன்று
றத் தெளிந்து நிட்டை நணுகிப்பே
ரின்ப வீட்டி — லொன்று பட்டுறை
கின்றனுக் கையமான றுகித்துத்
தாக்க — வென்றிகொள் ஞானசாரு
ல் விலக்கிட வுளத்தி லெண்ணி. ௰ரு.

இன்பவீ டதவினை யெய்தி யிறை
வனுயே நிற்பேற்குத் — துன்பிலா
விறைவனைப் பேரற் சொல்லிடு ஞா
நமெல்வரம் — வன்புறு தொழில்க
ளெல்லா மருவிடா திருத்த லென்
னே — பின்புறு மையமீது பெயர்த்
தெழித்தருள்வா யென்ன.... ௰௬.

உனது சத்திக ளநந்த முள வவை
மறை மலத்தின் — றனது சத்திகளு
மன்ன சாற்றுபேரின்ப வீட்டை —
நீவணமறை மலத்தின் சத்தி நிகழ்த்
துமென் னருளா னீங்கப் — பிவண
யொளி ரின்பவீட்டைப் பெற்றுவீ
ற் றிருந்தாய் நீயே.......... ௰௭.

மற்றுள மலத்தின்சத்தி மாய்ந்தெத்
லாத் தொழில்கண் ஞானம் — பெற்
றிடவேண்டின் யோகம் பெருமணிம
ந்திரங்க — ணற்றவஞ் செபந் தியாந
நற்குளி மருந் திவற் றுற் — சொற்ற
நூன் முறையே செய்யத் தொலைந்
தவைய வினைந் துமெய்யுதும்... ௰௮.

மலத்தின் சத்திகளுஞ் சத்தி யவணி
த்தையு மறைந்த னீங்கு — நலத்த நீ
ன் சத்தி யெல்லாந் [illegible]றியோங் குற்
வாழ்ந்தாலும் — பலத்திவண் யுடை
ய தன்றுபயனில்பொய்ம் மாயை வா
ழ்வாளுஞ் — சொலத்தகா நலத்தவீட்
டுகளின்மெய் யின்பவாழ்வே. ௰௯.

நின்னது பேர்தங்கொண்டே நிக
ழுநின் றொழில்கண் ஞாந — முன்ன
துபோதம்போலு லோங்குபே ரின்

பவீடாந்—துன்னுமுன் போதம்
போக்கித் துயரில் பே ரின்ப வீட்
டை—மன்னவே யான்மலரப மற்
றைய் வெலாம் லரபம்........ ௨௰

என் றனைத்தயந் தீர்த்த வெழி
ற்குருநாதன் பாத—நன்றுறப் பு
ணிந்து போற்றி நாயினேன் வினையந்
தீர்ந்து—வென்றிகொ ளின்ப வீட்
டை மேவிவாழ்ந் திருப்பன் வீடு—
குன்றுற தளித்த ஞானக் குரவனீடூ
ழிவாழி........................ ௨௧

எற்குரு பாசம் போக்கியிட்டொர்
ழித் தின்ப வீட்டி—னிற்குமா ரரு
ளிச்செய்து நிலைபெறு மறையி ஞ
ண்ட—கற்குநர் லொளிமிக் கோங்
கா வடுதுறைக்கச்சியப்ப—சற்குரு
பாசம் வாழி தமைத்தன்னே னருளு
ம் வாழி........................ ௨௨

ஈ தெளி ருண்மை வீட்டு நெறி
யினை ஞானசாரு—வோதுறக் கே
ட்டுச் சிந்தித் துண்மை யைத் தெ
ளிந்து நிட்டை—தீதறத் தாமதா
யே செறிந் துளோர்க் கன்பு செய்யு

—மெதமி லடியர் வாழி யியும்பிந்
நா லென்றும் வாழி.................. உரு.

———

ஒருபா வுண்மை யுபதேசம்.

எவனெயொழித் தெளிர்பேரின்ப
வீடுதவிடு மவனவனக்குஞ்சரமுகவு
வனயிறைறஞ்சுவாம், விநாயகன்றுதி.

முத்திதனில நித்தியங்கண்டாசை
யுற்றேன் முதற் குருவாற் சமைய ந
டை தருக்கம் விட்டுத் — தத்துவமு
மாணவமுந் தழ்ன்றுநானேன் தவல்வ
னென லருட் டெரிவாற் றவல்வனே
னென் — மெத்துமமதை யிற் பிரம
மென்ன வீங்கி விளங்கறிவினென்றி
வினை யற்றேங்கின் பத் — தொத்த
துவாய்த் தானறவாழ்ந்திருப்பனீ
திங்கொளி லொருபா வுண்மை யுப
தேசமாமால்.................................... க.

திருவாவடுதுறைக் கசியப்ப சு
வாமிகள் உபதேசித்த முறை யிற்
செய்த — வீட்டுநெறி யுண்மையும் —
ஒருபா வுண்மை யுபதேசமும் — முற்
றுப் பெற்றன.

பஞ்சாக்கர வநுபூதி.

பஞ்சாக்கர வநுபூதியைப் பரிவா
லஞ்சுகரவ னடியனிற் றுரைப்பாம்.

பூமேலயனும் புவியளந் தோனுந்
—தாமேல்கீழாத் தமதுருமாறித்—
தேடியு மறியார் திகைத்தனர் நிற்
ப—நீடிய சூழ்சுட ராய்நிமிர்ந் தோ
ங்கி—வேத முடிவி லும் விளங்குயிர்
தமது—போத முடிவிலும் பொரு
ந் தும்பேரொளி—மும்மாயையினு
ண் முழுத்துலகனைத் தும்—தம்மான
டத்துஞ் சதுர்கொ டிருந் து—மூர்
பேருருவொன் றிவலயேனுங்—கா
ரூர்முகின்மீக் கண்படை கொள்ளுஞ்
—செம்பொன் மாமதில் சூழ் சிறப்
பிற்பொலியு—மம்பர்மாகாளத் தழு
கிய திருச்சிற்—றம்பலதேவ ரெனவி
லாருயிர்கட்—கிம்பர்வீடுதவு மெழி
ற்பதிபதியா—வவப் பெரும் பகை
யை யகற்றியின் பளிக்குந்—தவப்பி
ரகாச னெனும் பெயர்சாத்தி—யஞ்
ஞாநந்தீர்த் தழிவில்வீ டுதவு—மெய்
ஞ் ஞாநந் திருமேனியாகக்கொண்—
டென்போற் புவியி லெழுந்தருளி

யதை தயன் பொடு காணு தடிய து
ட்கரவால் வன்புளம் வைத்தே மண
ங்குழைந் தவரி னன்பிலாதே தத்தி
தறிந் தறியான்போல் வளைவிலா
தளிக்கும் வள்ளலா தலினு லருகுற
வழைத்தங் கருட்கணு நோக்கி யித
யத்து நாட்டத்து மென்றன் சிரத்
தும் பதிவித்துப்பாதம்பழவினை
நூறிக் கருமலமா றக்கைக்கணி
த்தருளி யுரிமையி ற்பவமகற் றுண்
மையைக் கேள்ளே றைந்தெழுத்
தாகமமனைவருமறை யைந்தெழு
த்தாதிபுராண மவனுத்து மாங்கத்
தான் டவமாறு றகணுற மோநான்
முத்தியுமைந்தெழுத்தென்றும் யா
து மொன்று மறிந்தில ராயினு
மோதுமைந்தெழுத்துள்ளுணர்வார்
க்குப் பெதமின் றியவரவருளத்தே
மாதுந் தாழு மகிழ்வர்மாற்பேற
ரே யென்றுமுன்மேலோரியம்பிய
வதனு லொன்றும் பிறப்புக்கற் று
ண்மையைந்தெழுத்தென னைந்தெ
ழுத் தநுபவ மடியேற் கருளி வெ
ந்துயர்ப்பிறப்பற வீடுதவினுணு

லின்னல னருள்கொண் டவ்வநுபவத்
னதப்-பன்னு தும்பஞ்சாக்கரவனுபூ
தியென்-றிருள்பவத் துன்மையிட
ருறநூறித்-தெருள்வீட்டின்னைத்
தேடுவீர் கேண்மின் - சிவாய நம
வெனச் செப்புமைந்தெழுத்திற்-ற
வாதுறு பொருள் கவிச் சாற்றிடி
லவைதாம்-சிகாரஞ் சிவமே திருவரு
ள்வகாரம்-யகார வக்கரமே யான்
மாவாகு-நகாரந் திரோதை நவின்
மல மகாரம்-பகாத விப் பொருள்
களின் பண்புகளுரைப்பி-னநாதியு
நித்தமு மன்றதருமரூபமு-முறுவீ
யாபகமு மூயர கண் டிதமு மா-
யொன்று யொருகொத் தாயுறை யு
ம் மதி-னன்று யவ்வெ நவி லுறு
மான்மா - மவ்வா மலத்தின் மறை
வுறலாலே-நவ்வாந்திரோதை நற்
றூககமாய்ட்-பொய் மெய் யெனவு
மெய் பொய் யெனவு - மையுற மா
றுக்கருதிடு மதனாற் - செந மம
னத்திருக்கினிற் பட்டங்-கின லு
றும்மையா விட்டுருறுகாவல் - விளங்
குறு சிவபுண் ணியமே விடலால்-வீ

ளங்கருள்சிவமு மேவிடுமவையுள்— சி
வ்வாஞ் சிவத்தின் மவ்வாமலமும்— வ
வ்வா மருளினவ்வாந் திரோதையு—
மொடுங்கிடும் யவ்வென வுரையுரன்
மாவு— மொடுங்காவவ் வருளுடனே
யொன்று—நக்கரமூன்று மடங்கிட
நின்ற—வக்கர மருள்சிவ மாகிய வசி
யா—மிப்பொருள் கட்கிங் கியை பு
றுமுவமை— செப்புறு பாநு திகழ்
கிரணங்கண்—விளக் கிருளாக விள
ம்புவ ரிவையுட்— களக்குறு மிருளி
ற் கலந்தறி யாக்கண்—விளக்கொ
ளியாற் பொருள் வேறுக்° காணு
—முளக்கிரணத் தொடு பாநு வுதி
ப்பி— னிருட் புகை பாநு விடத்தி
லொடுங்குஞ்—தரித்த விளக்கின் சத்
தியக் கிரணத்—தொளித் திடுங் கண்
ணு மவ்வுயர்கிரணத்திற்— களித் து
டனொன்றுயக் கலந்ததுவாகு—மப்
பொருளுள்ளிட மூகிர்கிரணத்தோ
—டொப்பிலி பாநு வெளிர் தரு
நின்ற—பாநு சிவம்புகர்கிரணம த
ருளா—முனமில்கண் ணுமா தருமான்
மாவாம்— விளக்குத்திரோதை விள

ம் பிருண் மலமா—மளக்கருமிப் பொ
ருளளவைப் படியுட்— சிந்தனை செ
ய்து தெளிந்திடுமேலோர் — பந்த
னை போய்ப் பரமாய் வாழ் குவரே.

சுவர்க்க புரந் தவப்பிரகாச சுவா
மிக ளுபதேசித்த முறையிற் செய்த
பஞ்சாக்கர வநுபூதி முற்றியது.

உபதேச சித்தாந்த விளக்கம்.

சொரூ மூபதேச சித்தாந்தக் கட்
டளையைத் தெளிய வாராய்ந் — தே
ரார்செந்தமிழ்யாப்பி லிசைப்பதனு
க் கிடையூ றொன்றின்றி முற்றக் —
கூரார்கோ டொன்றிரண்டு செவி
மூன்றுமதநால் வாய்க் குலாவு மைங்
கைக்—காரார் குஞ்சர முகத்துக் க
ணபதி செந்தாமரைத்தாள் கருத்து
ட் கொள்வாம். காப்பு.

அரனருளா ரடிநினைவா மன்பா
னெஞ்சே யம்பிகையின்பரு ளடியு ம
கத்துட் கொள்வாம்—வரமுதவைங்
கரனார் பொற்பதமு மாறுமாமுகனு
ருட்பதமும் வணங்கி வாழ்வாந்

திரமூறு மாநந்தி மூதற்குரவர் பெயர்
ற்றாள் சிவஞான தேவனற்றாள் சிர
மேற்கொள்வாம்—பரமுதவெங்கச்
சியப்ப குரவன்றாளும்பணிந் திடுவாந்
திணிந்தவிருட்பகைவெல்வாமே. க.

எப்பொருளுந் தானுமொயாப்புயர்
வொன்றின்றியிருந்த தன் பூரணத்தி
னிடைத்திரண்டு தானே—யொப்ப
ருஞ்சீ ரருள் வடிவு கொண்டு பாச
மொழிப்ப வென வுபதேசச் சித்தாந்
தத்தின்—மெய்ப்பொருளிங் கென
க் கருளிப் பாசம் போக்கி மேவுக்கா
த்தவில விளக்கியாண்ட—சிற்பரன
ற் றிருப்பேரூர் வாழு மெங்கள் சி
தம்பர தேசிகன் மலர்த்தாள் சென்
னி சேர்ப்பாம்................ உ.

பாசமது சடமாகும் பசுவை நோ
க்கிற் பகர்தருத்தற் சுதந்தரமின் றி
வறன்றக் கூட்டி—நேசமுறத் தொ
ழிலறிவு கொடுத்த வாலே நிகழ்த
லெல்லாம் பதிசெயலென் றுணர்ந்த
மேலோர்—பேசருமிவ் வுபதேச சித்
தாந்தத்தைப் பெரும்பிழைப்பாட்
டினிற் பதித்துப் பிதற்றும் பொல்

லா—நீசனென வெவரு மிகழ்த லிலொன்பராலு மிகழ்த லெல்லாஞ் சிவன் செய் லாய்த் திகழ்த லாலே. . . ௩.

வெந்துயரப் பவக்கடலி லழுந்து மென்னை வினையி னெடுத் துயர்வீட்டி விருத்துமிந்த—வந்தமுறுமுபதேச சித்தாந்தத்தை யாசையினென் புன்சொல்லி னகத்திற் சேர்த்துப்—புந்தியொடு நாணமிலா துரைக்க லுற்றேன் புக லுயிர்கட் கருள்புரி மேலோனென் மேலு—முந்தருளாற் பொருட் பெருமைகண்டு பாட்டினுறு சிறுமை காணாம லுவந்து கொள்க. . . . . ௪.

வேறு. ஆன்மாக்கடம்மைமுத்தி விடவேண்டி மநவாக் கன்றவருட்சத்தியே யருண் முதலாநான்குந்—தான் மேவுந்திருமேனியெனவெடுத்து ஞானாசாரியாய்ப் பிணிப் பிறவா தொழிமுடிவாம் பிறப்பி—லானுநற்சாதநங்க ணான்கு மொரு வடிவா யடைந்த சற்சீடனுக் கருளா லநுக்கிரகித் தருளித்— தானுக்குமம்முறையைச் சாற்றி னிவ்வுலகிற் றரும னைவத்தி

யன் பிணிதீர்த் தருண் முறையாயிரு
மே.................... ௫.

தரும மருத்துவ னொருவன் பிணி
தனை நிச்சயித்துத் தகுமருந் தித்த
னைத்தினத்தின்மேற் கொடுப்ப னெ
னவே — பருவமது பார்த்திடினு நா
விழுதன் முதலாம் பருநோயற்கக்
கணமே பெருமருந் தீந் தொழிக்கு —
முரிமையைப் போற் றீவர பக்குவ
ற்கோ ராண்டே னுமூறுபருவம் பா
ர்த்திடினு முயரதி தீவரனுக் — கரு
மைபெறிவ்வுபதேசசித்தாந்தம்போ
தித்தவன்பவநோய் கண்டகணத் தக
ற்ற லருள் வழக்கே.............. ௬.

அரிய விந்த வுபதேச சித்தாந்த
விளக்கத் தலதுபவந் தவிர் மார்க்க
ம் பிறிதிலையோ வென்னி — னொரு
வ னுக்குப் பாதாதி கேசபரி யந்த
முருத் தெழுதீப் பற்றியெரிந்திடின
தனை யொழிப்பப் — பெரியமடு வி
னுண்மூழ்கி னலது சிறுநீரிற் பெயர்
ப்பரிதக் கணத்ததுபோற் போதிப
க்குவற்கிங் — குரிய வகண்டா கார
ஞானமிம் மார்க்கத்தி லுதித் தொழி

க்கும் பவம்பிறிதின் விரைந் தொழி
த்தவரிதே.......................... ௭

இந்த வுயருபதேச சித்தாந்த மா
ர்க்கத் தெழிலுருடோன்றிப் பவத்
தை யொழித்த தெவ்வாறென்னிற்
சந்தமுறு மருட்குரவன் றிருமு
ன் சற்சீடன் றனுமலர்த்தேன்றே றட
ளிபோற் றனை முழுதுந்தேடி வந்
தடைந்து கண்டு கண்டகணைத் தின்
மனமகிழ்ந்து தன்வாழ் முதலே தாச
கமாய்நேர் சிவமே யென்று சிந்
தை தனிலருள் சுரக்கும்படி நடந்து
கொண்டே தவரீர் வினவியது செப்
பிடுமி னென்று.................. ௮

வேறு நானார் நானுவிதமாய் வுல
கமேது நவிலுலகந் தானுருடைய
தென் றனக்குச்சார் ற்றுஞ்சநமரணங்
களானது ற்றவாறேதீதக லும் வ
கையே தருளுருவாங் கோனே நா
யேற்கின்புறநீ கூறல்வேண்டுமென
வினவி.......................... ௯

பின்னும் வினவும் பிரதமத்திற்
பேயே ஞானொன் றபடி மன்னுங்
குருவே யவிணக் கட்டுடன் மற்றை

நான்கு மடியேனே—யுன்னி யுரைப்
பேனென்னவாசானுவந் திங் குவணயங்
கைக்கனிபோற்—பன்னியறிவித் தி
டுவ னன்றாய்ப் பார்க்கக்கடவை யெ
ன்றோதி .... ௰.
வாரார் கமலச் சேவடியை வயங்
கச் சூட்டி மத்த கத்திற்—சீரார் ச
த்தந் தவண யமைத்துத் திகழுமருட்
பார்வையினோக்கி—நேரா யிங்குத்
தோன்றிடுவ தெல்லா நீயே யென்
றிடவு—மோரார் சூசவ வெப்படிநா
ளூவேனிவையெல்லாமென்றான். ௰க.
ஆனுனினக்கிங்கேயாது தோன்று
கின்ற தை றதியெனக்—கோனேநா
ம ரூபமாய்க்கொள்ளுஞ்சகந் தோன்
றுகின் றதென—வானு லுலக மெவ்
விடத்தி னமைந்து தோன்று கின்ற
தென—கோனே யுலகென் னிவணவி
னின்ற குவ்வித் தோன்று கின்ற
தென்றான்.................... ௰உ.
உரைத்தமொழிகேட் டுன்னிவண
வு வேறோ வுலகம் வேறோநீ—யுரைத்
தி யென விவ் வுல கெதிரிட் டுறுங்கை
யால்வேறன்றோத—விருப்பவுலகு

மாநாம ரூபம்விலக்கி நினைவைப்பா
ர் — விருப்பி னெனவப் படிபார்க்
க விளங்கக் காணே னினி யென்
றுன்........................... ௰௩.
நினைவைக் காணு விடநாம ரூப நீ
பாரொன்றே தப்—பினையப்படிபா
ர்த்திடப்பேரு ருருவுங் காணேனெ
னவானு— வினியந் நாம ரூபமாயில
கவ்வுலகே துறையென்ன— வெனது
நினைவு தானே யவ்வுலகா யிலகிற்
றென் றுரைத்தான்........... ௰௪.
வேறு. அந்நினை வெங்கே தேக
ன்றுகின் றதிங் கனறதி யென்ன—ம
ன்னுமென் னிடத்தே தோன்றி வய
ங்கு கின் றதெனவானு— லுன் னினை
வது தான் வேறே நீவேறே வுரைத்தி
யென்ன—வென் னினை வாகை யா
ல் வே றன்று நான் றனே யென்று
ன்............................ ௰௫.
நினைவினை நீக்கி நினைவினைப் பா
ரெனப் பார்க்கி னென்வினை — நினை
வகன் றிடத்தே சோதி யாய்க் கண்
டே னிலவவானு—னினைவுநீயெவ்வி
தத்தாருகுவை நிகழ்த்திங்கென்ன—

நினைவெனை விடவேறாயே நிகழ்வு
தென்றுரைத்தான் பின்னும். ௰௬
உன்னைநீ பிரித்துநீயுன் னினைவி
னைப்பாரென் றோதப்—பின்னை ய
ப்படிநான்பார்க்கப் பிறங்கிடு நினை
வைக் காணே—னென்னவானுனீ யந்
த நினைவியா தியம்பு கென்ன—வந்
நினைவி யானுமென்னை விட வெறா
மன்று மென்றான்............ ௰௭

எப்படி யென்னிற் றங்கத் திட
த்தினி லணிகலந்தா—னப் பெருந்
தங்கமன்றி யதைவிட வேறாமன்றி
யொப்பில் கற்பிதப்பட்டோங்கியு
றைதல்போ னினைவுமென்னிற்—க
ற்பிதமாகுமென்று கழறினன் கழற
வாசான்.................. ௰௮

ஆனா லந் நினைவு வேறோ சத்தை
யோ வறைதியென்னக்—கோனே
யென் சத்தைகொண்டே குலாவுறு
கின்றதென்ன—வானாற் றோன்று
வதெல்லாம் யார் தறைதி யிங் கென்
னப் பின்னுங்—கோனே தோன்று
வதெல்லா நானே யெனக் கூறினா
னால்.................... ௰௯

நா முணமே யெல்லா நீ யென்று
சொன்னோ நன்றாக—வேறற வுனக்
கப் போதங் கையமாத் தோன்றி
ற் றிப்போ—தாமெலா நானேயெ
ன்றிங் கறைந்தது திரிவோர் நன்றாத்
தோமறப்பாரொன்றோ தப்பார்த்
துப்பின் சொல்வான் மாணன். ௨௰.

வேறு. முன்னமூறு திரிவா ரெல்
லா நானெனப்படி யாவே னென மெரி
ழிந்தேன்—பன்னு மருட் குருவே நி
ன்னருளாலே திரிவு புண்ணிக் கொண்
டிருந்து—துன்னிய வஞ்ஞான விரு
ள் போய்த் துணிவா மெல்லா நா
னெனவே கண்டே—னென்னவுனைக்
கண்டவிடத் தநுபவ மெப்படி யி
ருந்த திசைத்தி யென்றான்.... ௨௧.

அகண்டா கார-தைமய மாய்ச் சு-
ட்டிறந்த சுகாதீத மாயே யோங்கி
ப்—புகல் பழுதை யிடத்தினிற் பா
ம் பொருபோது மில்லாது பொலி
தல்போலப்—பகருலக முயிர்பர
மென்றொருபோது மிலவாகப் பரந்
தசோதித்—திகழொளி நிற்கின்ற த
நுபவ மெவனைக் கண்டிடத் தெனவே

தெளிந்து சொன்னான்.......... உஉ.

ஆகினிதே தற்சொரூப முத்தியி
ற் கலக்கமில்லா தமைந்து நீயுந்—
தேகபதநத்தின்புரியுந் தநிற்பாயாக
வெனத் தெளியக் கூறி—யோகையு
நிம்முத்தி யானதற்குக்கூறி நாலு
முறைத்தி யென்ன—வாகுறு தன்ன
நுபவத்தின் படிமற் றந் நான்கையுந்
தான்வகுத்துச் சொல்வான்... உங.

வேறு. பாரோர் புகழுந்தேவே
நால் விதமாய் பகரு மூலக் விட
த்—தாரோபிதமவ் வுலகு சங்கற்பத்
தை யுடைய தவ் வுலக—மோரதிட்
டானமதாய வென்வண விட வேறன்
றென்று—சீராக் காணக் கிரிவினாற்
செநநமரண மெனக்கென்றும். உச.

எல்லா நானே யென் றதியிற் ச
நநமரணமிலை யென்றும்—வல்லே யி
ந்தப் படிமற்றை நான்கு மொருநீ வ
ழுங்கருளார்—றெல்லோ யெனக்கி
ங் கநுபவமாய்த் தொன்றிற் றென
த்தன் னடி பணிந்த—நல்லோர் மா
ணன் முகநோக்கி நவில்வா னருளார்
மெய்க்குரவன்.............. உரு.

நிலத்துக்கெளம் மருபவமு மிது
வேசுருதி முடிவினிவே — சொலுவ
திதுவேயுன் னுடைய சுவாநுபவமு
மிதுவாயி—னெவ்வயில்பவம் போக்
குபதேச சித்தாந்தமு மீதிற் கலங்
கா—தலற் றமர்ந்து வாழ்வா யெ
ன்றுசா ற்றியறைந் தனனே. உ௫.
ஆதலா லிம் மார்க்கமே யுடனே
பவத்தைய றப்போக்கித்—தீதிலாத்
தற் சொரூப முத்தி சிறப்பி னளிப்
ப திதைமன்ன — மோது குரவன்
பேரருள்கொண் டுவந்து துணிந் தி
ங்குறைத் தடியேன்—சோதிசேரன்
னவனடியிற் றொழுது வாழ்ந் தேன்
வாழ்ந்தேனே.................... உ௭.

உபதேச சித்தாந்த விளக்கம்
முற்றியது.

———

முத்தி முடிவு.

சித்தமய னீங்கிச் சிவத்தோ டிரண்
டறவே—யொத்துடனாய் நிற்கு மு
பாய மருள்—வித்தகமா—முத்தி மு

டிவோத முருகற்கு மூத்தவரு—ளத்
திமுகன்றுளகம்வைப்பாம். காப்பு.

பரனொடு பரையைப் பணிகுவாங்
கணேசன் பதாம் புயம் பற்றுவா
மொழிவார்—தரு திருமுருக வேள்
பதம் வழுத்தித் தாழ்குவாங் கயிலை
காத்தருளுந்—திருவுறு நந்தி முதற்
குரவர்கடாள் சிரமிசை யணிகுவாம்
பொருநர்—மருவருட் குருவாஞ் சிதம்
பர தேவன் மலரடி வணங்கிட லொ
ழிப் பாம்.............................. க.

நின் னிலை வொழிவின் மன்னிடு
ஞ் சொருப நிலைய தே முத்தியின் மு
டிவென்—றென்னருட் குரவ னென்
னிலை வகற்றி யெனக் கருண் முத்தி
யின் முடிவைப்—பின்னு மந் நிலைவு
கொண்டு நான் புகறல் பெரு மருத்
துவனொரு குருடன்—றன் குருட
ற்றிக் கோலொழிப்பவும் பின்றனைக்
கோல் கைக் கொளல் போலும். உ.

அருவதா யகில காரண மாகி யந
ந்தவா நந்தமா யறிவா—யொருவி
ல் பூரணமாய் நித்த மாய்ச் சத்தா
யோங்குறு சுத்தமாய் மாயை—தரு

குறி குணங்களொன் றுமில் லதுவா
ய்ச் சாற்றும்வே தாகமத்தளவாய்ப்
—பொருவில்பே ராளியாம் பரம்
பொருடமியேன் புணர் பவம் போ
க்குவான் றமியன்றே.............௩

தெருளரு ளுருவாக் கொடு திரு
நாமஞ் சிதம்பர தேவெனப் புனைந்
தேர்—தருதிருப் பேரூர் தனிலெ
ழுந்தருளித் தமியனென் பவம்வெரீஇ
யடிதாழ்ந்—தருகியேத் திடத்தன்
னடிமுடி சூட்டி யொளிவளரத் தமத்
தகஞ்சேர்த்—தருளினூற் பவந்தீர் த
ரமுத்திமுடிவை யறைந்துங் கேட்
டியென் றருள்வான்...........௪

ஞாத்துருஞாந ஞேய மென் றுவகி
னவின்மறை யாகமங் கலைக—ளோர்
துறு மவற்றின் ஞாதுருவாவ துண
ர்வுதா னென்பதை மறந்து—பேத
மா முடலைத் தானெனக் கருதிப்
பெரும்பொருட் சார்புயிர்ச் சார்பு
ந—நீதினித் தியமாக் கொண்ட வத்
தைகளுட் சென்றுழல் கின்ற வான்
மாவாம்.....................௫

கலைகளி னியம்பு ஞாநமா வதிவன்

கழுநிய ஞாதுரு வென்னு — மவலவு
று மான்மா வாயவன் மனமேனு டழு
ந்திஞா னேந்திய மென்னு — மிலகு
மெய் வாய் கண் மூக்குறு செவியி
னிடத்தாய் நின்றுறுபுலவனை — நல
னுறு விருப்பும் வெறுப்புமே யாக
நாடலா மதன்பெயர் சிலவால். சுா.
விடய ஞாந மெனப் பொய் ய
றிவென்ன விளங் கெதிர் விடய
மே யென்ன — வனட கருநாமமிதுசு
க துக்கத் தழுத்திமேற் பிறப்பினை
க்கொடுக்கு மட னுறுகொடும்பொ
ய்ஞ் ஞானமா மிதவின மருவுமெய்ஞ்
ஞாநமாய்ந்தங் — கழிதரு துரிய
ஞாநமாச் சொருப ஞாநமாக கருத
லாகாதால்.................... எ.
பன்னின ஞேய மாவதுபூத பௌ
திகமாம் பதார்த்தங்க — ளன்னவை
மொழியி னெதிர் விட யங்க ளா
குமா லவற்றிற்கே யன்றித் — துன்
னுறு சிவமா கியவறிவினுக்குஞ் சொ
ல்லுவர்ஞேயமென்றுருபே — நின்
னெதன் னென்னீ மயங்கலை யுணர்தி
யிவையசுத்தஞ்சுத்தமெனவே.. அ.

ஓதுமிஞ் ஞேய ஞானஞா துருவு
மொழித்திடிற் பிறப்பும்விட் டொ
ழியும்— பேதுறு மிந்தத் திரிபுடி த
வனீ பிடித்திடிற் பிறப் புவினைப் பி
டிக்கு—மாதலா லோதுந் திரிபுடித
வனீ யகன் றுயர் சொரூப ஞானத்
தைக்—கோதற வடையச் சூழ்ச்சியு
ங் குறுக்கிக் கூறுதுங் கேளெனக்
கூறும்.......................... ௯

வேறு. ஞாதுருவெனுமான் மாநீ
நவின்மனஞேடுங் கூடி— யோதுக
ண்ணிடமாநின் றிங் கொருவெள்ளிப்
பணத்தைப் பார்க்கக் — கோதுறு
கருக்கன் வெள்ளி யாயிற் கூர் தரு
வெறுப்புந்—தீதினல் வெள்ளியாயி
ற்செறி விருப்பமுமாய் நிற்பை. ௰

இதவனீ விட்டுமற் றொன் றெதி
ருறக் கண்டபோதுங்— கதுமெனை
முன்னம்போலக் கருதிருவினையாய்
நிற்பை—சிதையி ரண்டிடமும் பெ
த்த திசையுனக்குணர்ந்து கொண்ணீ
— மதிதருபந் தநீங்கு மிட மிப்பால்
வகுப்பன் கேட்டி.............. ௰௧

முன்னர்க்காண் பணத்தை விட்

டவிடத்திற்கு மொழிமற் றொன்
றையுன் னிப்பின் காணப் போகு
மிடத்திற்கு மிடையிலே யுன் — றன
மன வொடுகண் ணென்று சாற்றுமிந்
திரிய மில்லை — துன் னெதிர் விட
ய மாகத் தோற்று மப் பணமு மில்
லை........................ ௰உ.

ஆதலால் விருப்பினோடு வெறுப்
புமங் கவலையவில்லை — யோது மூப்
புடியும் போய துரையுணர்விறந்து
நின்ற — சோதிசேர் சொரூபந் தா
னே துகளற விளங்கா நிற்கு — மே
தமினிலையதா மவ் விட முத்தி முடி
வா மென்றும்.................. ௰௩.

ஒரு பொரு ணிலைவு போய்ப் பி
ன் னொருபொரு ணிலைவா முன்னர்
— மருவிலை வெளியிலே யுன் மனமி
லை யாகையாலே — சொரூபந் தானா
ய்த்தோன்றுந் தொலை மனங் கொ
ண்டங்குன்னி — னொருதிரி புடியு மூ
ண்டா வொழியு மச் சொரூப மென
றும்........................ ௰௪.

மன்னிரு பொருளினைப் பன் மன
மிறவோங்கி மேலாய்த் — துன்னு ம

ச்சொரூபந் தன்வினைத்தொலைந் தொ
ழி மனந்தழீஇப் பின்—னுன்னியங்
கெதிரிட்டுப் பார்த் துறுதுயர்க்க
கடல்வீழ்ந் தேங்கா—தந் நடுநிலை
யைச் சுட்டா தழுந்தலே சொருப
மென்றும்.................... ௰ரு.

ஒருபதந் தவினைப்பதம் பார்த்து
வையடுமடிசிற்கெல்லா—மருவுமப் ப
தந்தாயே மதித்துணர்வார்கள் போ
லப்—பெருகுகட் புலனீ னீற்றிற்
பிறங்கிய சொருப மற்றும்—விரிய
ல புலனி னீற்றும் விளங்குறக் கா
ண்டி யென்றும்............. ௰சு.

உருவ நாமம் பொய் யென்றே
யொருவிடிற் புலன் போம் போனு
ன்—மருவுறு பொறிபோம் போனு
ல் வளர் கரணம் போம் போனல்—
விரிகலாதிகள் போம் போனல் வின
ங்கு சுத்தமும் போமூற்று—மொரு
விடஞ் சொருப மென்றே யுரைதரு
மிடம ஃதென்றும்............ ௰எ.

அற்புறு மாயை தந்த வளவிறத்
துவங்கணீங்கி—மற்பெறுமலம தெ
ன்னும் வல்லிருளகன்றுமேலாஞ்—சி

ற்பர வெளியிற் போதந் தீர்ந்து சு
ட்ட றநிற்பாயேற் — றற்பரமா
வையென்று சாற்றிட முமதே யெ
ன்றும்........................ ௰௮

கயிற்றினி லரவுங் கட்டைக் கள்
ளனும் போல மாயை — மயக்க றன்
முத்தி யென்னும் வைதிக முடிவு மா
ன்மா — முயற்சி போய்ச் சுகாதீதத்
துன் மொழிதமோ மயம் போற்
போத — மயர்த்தன் முத்தியதென்
றேதாகம முடிவுமதே யென்று
ம்........................ ௰௯

திரையறு நீர்போற் சிந்தை தெ
ளிதன்மும் மலங்க ணீங்கல் — கரை
வுறத்தேய்ந் துதேய்ந் தொன்றுதன்
மூப்பாழ்கடத்தல் — புரையறு சாக்
கிராதீதந்திரி புடியும் போக்கல் — வ
ரைவுறு முத்தி யென்ன வழங் கிடங்
களுமஃதென்றும்.......... ௨௰

சகலகேவலங்க ணீங்க றருமனே ல
யமாயோங்கல் — பகர்சுகாதீதமா
தல் பயிலுமுக் குற்றந்தீர்த — விக
லுற வெனதியானென்னுமிருஞ் செ
ருக்கறுத்தலின்ன — தகவுறு முத்தி

யென்றே சாற்றிடங் களுமஃதெ
ன்றும்........................ ௨௧.
சஞ்சல மில்லாச் சித்தந் தான்சுத்
த சிவமா யோங்கல் — விஞ்சுயிர்க்
கரணங்கெட்டு வெறுஞ்சிவ கரணமா
த — றுஞ்சுறு பாவநாதீ தஞ்சுமா வி
ருத்த வின்ன — வெஞ்சுறு முத்தி யெ
ன்றே யியம் பிடங் களுமஃதென்
றும்........................ ௨௨.
இன்னமும் பலவா நூல்க ளியம்பி
டு முத்தி யெல்லா — மந் நடு நிலையி
ஞேங்கு மநுபவ மாதலாலே — சொ
ன்னமந் நிலைக்கு நாமந் தொகுமுத்தி
முடிவென்றித்தை — யுன் னநுபவத்
துங்கண்டே யுறுபவ மொழிதி யெ
ன்றும்........................ ௨௩.
முத்தியின் முடிவ தன்றி மொழி
யின்மே லில்லைய ரகுஞ் — சித்தமந் நி
லையே யன்றித் தெளியின்வே றில்
லையாகும் — வைத்திடு பவங்கள்போ
க்கும் வகையுமீ தன்றி யின்றுஞ் — சு
த்தியஞ் சொன்னோ மாங்கே தளர்
வற வுறதி யென்றும்...... ௨௪.
இன்னணம்பலவாற்றனு மெங்கு

ருநாதன் றேற்றித்—துன்னுமங் நடு
நிலைக்குட் டேயா றவெவணயிருத்தி—
மன்னிடுஞ் சொருப மாக்கி மலிபவ
மொழித்தானன்றேன்—பொன்ன
ருள் வாழியாண்ட பூங்கமலத் தாள்
வாழி........................ உரு

முத்திமுடிவு முற்றியது.

உபதேச வொருபா வொருபது.

ஐயனானந்தருத் திரோசனுஞ் சிவஞா
நப்பேர்—மெய்யனுங் கச்சியப்ப
விமலனுந் தவப்ரகாசத்—துய்யனு
ஞ் சிதம்பரப் பேர்த் தோன்றலே
நீயென்றேத்தப்—பொய்யனேன்
பவம்போமாறு புகலுமச் சொரூப
வாழ்வே........................ க

வாழ்ந்திடு முயிர்களெல்லா மருவு
மும் மலத்தினாலே—யாழ்ந்திடும் பி
றவிதன்னி லம்மல மொன்றுநீங்கிற்—
சூழ்ந்திடும் பிறவி நீங்கிச் சொரூப
மே தானாய் நிற்கும்—வீழ்ந் திருண்

மலங்க ணீங்கும் விரகினை விளம்பக்
கேட்டி..................................௨.

கேட்டிநீ வினையிலுமே கிளர்ந்
தெழு மூலமலத்தா — லீட்டிய வி
னையின் றுண்டா மிறையவ னருளா
யன்றி — நாட்டிய தொன்றுநாளுயி
ரெனு மதனை நாடிக்காணி — னீட்டிய க
ன்ம மாயா மல மிவை நீங்கு மென்
றன்.......................................௩.

நீங்கிடு மலமிரண்டு நின் செய லக
ன்றதென்று — யோங்கிடு மருளின்
செய்தி யுண்மை தேர் தரச் சொல்
லென்னத் — தாங்கிடு காவலநீநின் செ
யலிலா துறைதலாலே — வீங்கிடு ச
கலச்செய்தி விளைப்பதிங் கருளென்
றேரோ.....................................௪.

ஓரினைஞ்ஞானங்கால்போமுலகினை
வேறுக் காணிற் — சாருட றனை
வேறகத் தனித் தறிந் திடிற்போம்
பாதி — சீரிய வறிவன் சாட்சி நானெ
னத் தெளிமுக்கால்போ — நேரிலச்
சொருபமாகி நிற்பின்முற்றும்போ
மென்றன்..................................௫.

போமல முழுது நீயே பொற்பு

று சொரூபமேயா — யேமுற நிற்
பையாயி னென்றருள் செய்தாயா
னே — காமுறு சொரூபமே யாய்க்
கலங்கிடா துறைதலெவ்வா — றும
தையருளிச் செய்யா யருணிறைதே
வே யென்ன.................... ௬.

தேவருள் செய்வானீ முன் றெறி
பொருடனைவிட் டொன்றைத் —
தாவுமுன் னிடையிற் றோன்றுந் த
னிப் பெருஞ் சொரூபந் தன்னை —
மேவிச் சுட்டகன்று நின்றல் விளங்
குவை சொரூப மேயா — யோவிடும
லங்களெல்லா முண்மை வீடுறுவை நி
ண் ணம்..................... ௭.

திண்மை யென் றுரைக்கு முத்தித்
திறனெலா முணரினிந்த — வுண்மை
யு ளடங்கிநிற்கு முணருமா றுணர்ந்
துதேறித் — திண்மையாய்ச் சலநமி
ன்றிச் செறிதரு சொரூப மேயா —
யுண்மையாய் நிற்றி நீங்கு முன் பவ
மென்று பின்னும்.............. ௮.

என்றுநான் சீவனென்று மென்று
நா னுயிரோ யென்று — நன்றியில் ப
சுவே யென்று நவின் றிடுகையினால்

யானே — வென்றி கொள் சொருப
மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா றென்
று — துன்றிய வையங் கொள்ளேல்
சொருபஙீ யாதல் செப்பும்.... ௯.
செப்புறுமாயையாலே சீவனீ மா
யை நீங்கி — யொப்பறு மீசனீயா மூ
யிரொனல் கன்மத்தாலே — தப்புறி
ற் கன்மங்கர்த்தா தனிமலயந்தத்தா
லே — துப்பறு பசுநீபோனாற் சொ
ருபநீ யென்று வினயன்........ ௰.

முற்றியது.

உபதேச சித்தாந்த விளக்க முத
லிய மூன்றும் திருப்போரூர்ச் சிதம்
பர சுவாமிகளுபதேசித்த முறையிற்
செய்யப்பட்டனவாம்.

திருமேவு கச்சிச் சரவண தேவன்
செவ் வாய் மலரின் — வருமோ ருரை
தனைக் கேட்கிற் பவத்துயர் மாற்
றுதல் செய் — திருநாழிக்கீர முரியா
கக் காய்ச்சி யிறக்கிய பின் — னொரு
நாழிக் கண்டையிட் டுண்பதுபோ
லின்ப முற்றிடுமே.

இது சரவணதேசிகர் குமாரராகிய
மணியப்ப முதலியார் சொல்லியது.